

Siianuistelijan välineet

RISTO JUSSILA

■ Siianuistelijan kulkupeliksi sopii mikä tahansa soutukelpoinen vene. Keveys ja soutumukavuus on eduksi, mutta ainakin vähätuulisena päivänä pärjää ronskimmallakin paatilla. Hitaus ei ole haitaksi.

Yksinuistelussa vene tällätään riittävään tasapainoon. Tarvittaessa muutama kivenmurikka rannalta perätuholle tekee jo terää soudettavuudelle. Korttijärvien vuokraveneissä varaudun myös kitiseviin airoihin, jotka horjuttavat soutajan mielenrauhaa. Jos muu ei auta, eväsläivän välissä kulkevat metwurstiivut vaimentavat hankaintap-pien karneimmanakin kiitinän.

Olen uistellut siikaa myös ink-

Siianuistelussa suositaan keveitä välineitä vavoista ja siimoista vaappuihin. Poikkeuksena on suuripesäinen haavi, jolla pystyy vähentämään veneen vieressä irti päässeitä.

tapahtumien vuoksi olla niin lähellä soutajaa, että niihin ulottuu takapuolta tuholta nostamatta. Siikojen lisäksi pikkuvaappuihin nappaa ahven ja monet muut lajit, joten vipinää riittää.

karikanootilla meloen ja soutu- en. Kanoottia on kätevä kuljettaa auton katolla ja se on venettä kevyempi kantaa. Mutta kanooteissa ei yleensä ole köliä, koska se heikentää kääntövyyyttä kapeissa virtavesissä.

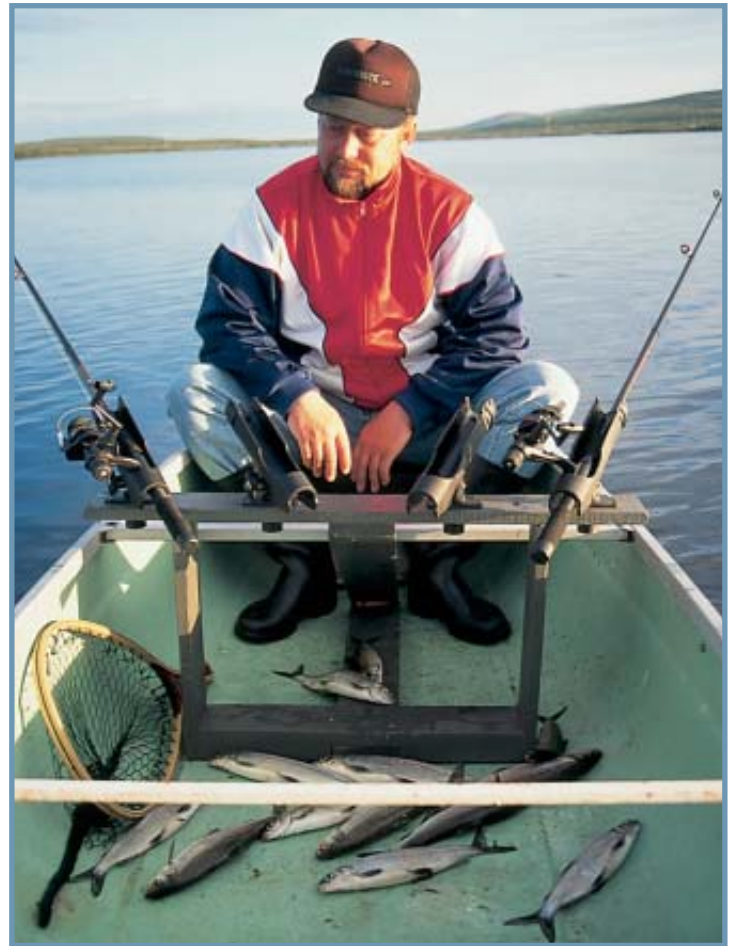
Siksi kevytkään inkkari ei välttämättä ole siianuistelussa järkevä tavallista lujitemuovista perusvenettä kevyempi soudettava tai melottava. Kölitön inkkari ei pysy tuulella suunnassa ja kurssin pitäminen syö voimia. Kanootti onkin parhaimmillaan pikkujärvillä, kapeissa virtavesissä ja tuulettomissa olosuhteissa.

Vapatelineet sijoitetaan sen mukaan, onko pyytäjiä yksi vai kaksi. Vapojen pitää runsaiden

Yksin soudettaessa veneen tasapainon säilyttäminen edellyttää vapojen sijoittamista keskiveneeseen, kaksin soudettaessa perässä istujan ulottuville. Vapatelineet voi pultata laitoihin tai niille voi nikkaroida veneen pohjalla siirreltävän telineen. Edes taimenet eivät tärpätessään pahemmin siirtele telinettä, joten telineen painotus ei ole välttämätöntä.

Hyrräkela ei kierrä siimaa

Pieni hyrräkela on paras siianuistelukela. Omien kelojeni merkki on Ambassadeur 3500 Rocket, enkä suinkaan ole hom-

▲ Kanootti on kätevä reissaavan uistelijan kulkupeli. Kaksin uisteltaessa vapatelineet sijoitetaan perään.

◀ Siika irtoaa usein aivan veneen vieressä. Kunnan suuripesäinen haavi voi pelastaa tilanteen.

mista painojen kanssa.

Sopiva siimavahvuus pikkuvaappuille on 0,18–0,23 mm. Oikein hyvällä syönnillä 0,23 mm pelaa siinä missä ohuempi ja kestää kaikkein ohuimpia paremmin hauen hampaita. Useimmiten käytän kuitenkin vahvuutta on 0,20 mm.

Siimani ovat väritöntä monofiilia, vaikka esim. fluorikeltaiseen tuntuu nappaavan aivan hyvin.

Käytin aiemmin UL-luokan 5-jalkaisia, todella löysiä pikkuvaappoja (esim. Shakespeare Sigma Supra). Siikojen tällaisella pehmeällä pikkuvavalla kiva kelata ylös ja vähän pienempikin tuntuu hanttiin laittavalta saaliilta. Letkeä vapa pitää siian hyvin kiinni.

Jos pyyntipaikalla on erityisen isoja siikojen, olen uistellut koko toimisten sijasta kärkitöimisillä Shimano Catana Spinning 180L -vavoilla. Nämä Light-luokan 6-jalkaiset eivät myöskin ylösotossa erityisen hyvin, mutta toisaalta uisteltaessa niitä ei tarvitse pitää niin siiman suuntaisina.

Kun siika tärppää oikein hi-

taassa vauhdissa reilusti levälleen asetettuihin vapoihin, se tarttuu hitusen jäykkään paremmin. Jos vapa on oikein löysä, se on asetettava siiman suuntaiseksi.

Ison siian iskiessä Catanat ovat parhaimmillaan, mutta jäykähkö vapa vaatii pehmeäjarruisen hyrräkelan pelatakseensa riittävän joustavasti.

Olen mieltynyt pitkävirtisiin, jättihaukiluokan haaveihin. Tällainen sinivalaan kita on hieman huvittavan näköinen pieneköjen siikojen pyynnissä, mutta toisaalta en muista paremman

kokoisten kalojen juuri koskaan irronneen haavimisvaiheessa. Pienempiäkin kauhoessa isolla haavilla osuu vaivattomasti ja kyseessä on myös turvallisuus, kun heilutaan veneen reunalla.

Pienten siikavaappujen neulanterävät koukut puhkaisevat haavin havaksen helposti. Ruotsissa Ljungan-joen siianpyytäjät käyttävät siksi siikoja veneestä pilkiessään katiskaverkkokoisia haaveja sotkujen estämiseksi! Itselfeni on riittänyt kova nailonhavas.

Kehnoin valinta on ns. pumppuilankainen havas, johon siian suussa heiluva pikkuvaappu sotkeutuu nopeasti ja irrottelu on piinallisen hidasta.

Kelluva mikrovaappu

Suurin vaappu, jolla olen saanut soutu-uistellen siian, oli 9-senttinen. Kookkaiisiin vieheisiin tarttuneet siiat ovat kuitenkin enemmän tai vähemmän sattumakaloja.

Siika nappaa myös soudettuun lippaan, mutta pyytävyydessä lipa ei pärjää pikkuvaappulle. Sen ovat monet kokeilut ja sadat saalissiat osoittaneet.

Toisaalta kalakilpailujen saalistilastojen mukaan monikiloiset siiat näyttävät kelpuuttavan

heitetyt lipan yllättävän usein suupalakseen varsinkin sellaisissa joissa, joihin nousee merestä vaellussiikaa. Lipan houkuttelevuutta lisäänee hidas uintivahti.

Varsinaisen siikavaapun nimen ansaitsevat vain kaikkein pienimmät, kelluvat mikrovaaput. Tarkan rajan vetäminen koon perusteella on mahdotonta, koska vaapun pyytävyyttä riippuu myös siikojen koosta, määrästä ja syöntihaluista.

Selvää näyttöä on, että oppovat pikkuvaaput eivät kalasta yhtä hyvin. Oppovalla ei pysty soutamaan yhtä hitaasti, pysähtelemään, eikä oppoava lähde pysähdyksessä hitaaseen nousuun kohti pintaa, mikä jäljittelee hyönteistoukan kohoamista ja saa siian usein iskemään. Hyvä siikavaappu on siksi kelluva tai ainakin syvyytensä säilyttävä (suspending).

Kaikkein pienimmät, solakat mikrovaaput kelpaavat sijoille kaikenlaisissa paikoissa ja tilanteissa. Niihin haukkaa mitätön sinttisiika samoin kuin kōriläs. Oikein huonolla syönnillä turvautun mieluummin näihin.

Toisaalta varsinkin niissä Kainuun, Kuusamon ja Lapin vesissä, joissa siikaa esiintyy paljon

ja se on ahneella otilla, myös hitusen mikrovaappuja isommat pikkuvaaput pyytävät hyvin. Kilpailu ravinnosta on kovaa ja kauemmaksi näkyvä viehe houkuttelee ehkä paremmin.

Kokemuksia tästä on itsellenikin kertynyt Pohjois-Suomen ja Norjan vesiltä. Parhaimmillaan sellaiset pienet Rapalat, jotka eivät Keski-Suomen, Pohjanmaan ja Savon vesillä ole koskaan antaneet siikoja, saalistivat aivan kohtuullisesti suurten siikaparvien sekaan uitettuna.

Vähän isompi siikavaappu saattaa olla myös oikein isolle siialle hyvä valinta. Isoja siikoja on kuitenkin niin vähän, että harva malttaa valita vieheensä niiden mukaan, koska isot iskevät aivan pieniinkin.

Yksi hyvä vaihtoehto on käyttää kahta tai kolmea erilaista merkkiä yhtä aikaa. Jos paikalla on vaikkapa taimenia, rautuja, harjuksia tai kirjolohia, vähän laajemmasta valikoimasta on hauska kokeilla etsiä saama-kalua värejä myöten.

Mikrovaaput kalastavat mainiosti monia kalalajeja ja onpa niillä saatu jättikoon haukia ja lohia. Hentoisten koukujen puolesta ne eivät silti missään nimessä ole suurten kalojen vieheitä.

▲ Parhaan punnitustarkkuuden siioille saa alle 2 kg jousivaaioilla.

► Paksu ja värillinen siima ei estänyt tätä pikkusiikaa nappaamasta.

Minihyrrä ja taipuisa pikkuvapa ovat omiaan siianuisteluun.

**KALAA
KALAA
KALAA**

JAK
- Suomen Turusta

SALAMANDER
- Norjasta

CALICO CAT
- Ranskasta

Tukku-
myynti:

Alan liikkeistä kautta maan.

Kalastuskolmio Oy

RISTO JUSSILA

Siikavaaput

Seuraavassa esitellään ottaviksi havaittuja siikavieheitä. Alkupään vaappuihin iskevät pienet ja suuret siiat, loppupään vaaput kelpaavat taas parhaiten vähän isommille sioille.

Seniori

Tunnetuin siikavaapuista on kannuslaisen Hannu Käsäkosken Seniori (32 mm). Käsäkoski teki Seniorin 1992 alun perin kirjolohia houkuttamaan, mutta pian alkoi kuulua kummia. Siiat iskivät Senioriin kuin vimmatut. Siianuistelu oli aluksi vain pienen piirin touhua, kunnes se Erän siikaviehetestin myötä 1996 ponnahti päivänvaloon. Seniori voitti testin ylivoimaisesti ja valittiin Erän Ottivieheeksi myös siikavieheiden koekalastuksissa 1999.

Seniori on vaivaisen gramman painoinen, siro mikrovaappu. Perä on ohut ja kapea, uintilevy pitkä ja syvälle vetävä. Se-

Tunnetuimman siikavaapun Seniorin laajaa värivalikoimaa.

tuja ovat ainakin viininpunainen (väri 7), musta hile (12), viininpuna/musta hile (13), kupari (27) ja oranssipera (30).

kaisi Seniorin vanavedessä tunnetuksi siikavaapuksi. Se valittiin Erän Ottivieheeksi siikavieheiden koekalastuksissa 1999.

Hotta

Lohi-Jurmu Oy:n Rautalammilla valmistama Hotta (38 mm) pon-

Hotta on erittäin kevyt ja so-lakka. Uinti on ulkonäön tapaan kalamainen. Uintilevy on pitkä ja voimakkaasti eteenpäin kallistunut. Sen ansiosta vaappu sukel-

niorissa on silmäpallukat, joiden sisältämä ilma osaltaan kelluttaa vaappua. Varsinainen silmäpiste liikkuu pallukassa. Kun olen vuollut muutamalta Seniorilta silmät pois, "sokeatkin" yksilöt ovat edelleen kalastaneet.

Uinti on voimakaspotkuista ja viehe toimii paksussakin siimassa. Tärinä vavan kärjessä kertoo, ettei koukuissa ole liikaa. Osa vieheistä ei nouse pintaan, vaan säilyttää syvyytensä, mutta nekin kalastavat.

Runsaista värisävyistä suosit-

▲ Ylärivissä vasemmalla Mini Tarmo, Pinkie ja Vavlight, alarivissä Rautiainen ja Rapalat Original ja Mini Fat Rap.

► Ylärivissä Hotan suosittuja värejä, keskellä Lappia Junioreita ja alarivissä Mini-Jätkiä.

taa hyvin ja se saadaan pysäyttämällä kohoamaan.

Väreistä suosituin on kirkkaan punainen hile. Virtavedessä rauhoituksen jälkeen on kutsuialle pelannut hyvin valkopunainen. Ottavia värvaihtoehtoja on lukuisia.

Lappia Juniori

Kuusamolaisen Huku-tuotteen valmistama Lappia Juniori (34 mm) on Senioria muistuttava, mutta kapeampi ja toukkamaisempi. Viehe on nykyisin hiukan aiempaa lyhyempi ja pienikoukkuisempi.

Ottavia värejä ovat mm. musta värhile (väri 2), punainen värhile (50) ja monet muut.

Mini-Jätkä

Rovaniemeläisen Jarmo Pekkan Jätjän Uistin valmistaa Mini Jätkää (31 mm), joka on niittänyt Pohjois-Suomessa mainetta siikavieheenä. Hivenen lyhyempi kuin Seniori ja muodoltaan pullean pisaramainen. Varma ja näpakkä uinti, joka kestää hyvin virtaa. Toimii yleisvieheenä kaikille jalokaloille.

Tuotantoa markkinoi Ollin Erä ja Kalastus Rovaniemellä.

Mini Tarmo

Saarijärveläisen Tarmo Pohjosen valmistama Mini-Tarmo (44 mm) on muodoltaan pulleahko siikavaappu. Uinti on terävää vipatusta. Se valittiin Erän Ottivieheeksi siikavieheiden koekalastuksissa 1999.

Pelasi hyvin pohjoisen runsailla siikavesillä, kun siat eivät olleet aivan sinttejä. Yksi siikaväreistä oli viininpunainen-kupari-mustapiste.

Pinkie

Kalastuskolmion markkinoima Pinkie (35 mm) on köyry ja tanakka pikkuvaappu. Uinti on voimakaspotkuista vipatusta. Kelpaa muillekin jalokaloille.

Rautiainen

Mika Rautiainen Toholammilta aloitti siikavaappujen teon 33 mm Rautiaisella, mutta sen valmistus on lopetettu. Tilalle on tullut 39 mm Rautiainen, joka on tukeva, köyry ja voimakaspotkuinen. Antoi Kuusamon ja Kainuun vesillä suurista siikaparvista saalista. Ei aivan pikkusiuille.

Varhaisimmat siikavaaput

■ Siikoja uisteltiin jo ennen Senioria, mutta harrastajia oli vähän ja sopivia vaappuja vielä vähemmän. Yksi laajemmalti mainetta niittänyt oli Pentin Uistimen pienin 39 mm malli. Myös Pentin Uistimen seuraavalla 44 mm koolla saatiin isompia siikoja, mutta pienempi oli kovemman otetipelin maineessa.

Toinen sioille tarjottu pikkuvaappu oli Korkiakosken Uistimen 38 mm Osku. Se oli Pentin Uistinta solakampi ja kaikin puolin hyvän siikavaapun näköinen, mutta uppoava. Oskulla ei tullut siikoja uppoavuutensa takia kovin hyvin ja sen uintilevy irtosi helposti.

Vasemmalla Pentin Uistimen pienin malli ja sen vieressä Osku.

Vavlight

Antero Varis Lievestuoreelta valmistaa Vavlight (39 mm) pikkuvaappua, joka on muodoltaan lyhyt ja pulleahko. Pelaa vähän paremman kokoisten siikojen pyynnissä, vaikka on tehty yleisvieheeksi jalokaloille.

Rapala Original ja Mini Fat Rap

Original ja Mini Fat Rap pienimpinä kokoina ovat pelanneet siikavaappuina lähinnä pohjoisen vesillä, kun hyvin syövää kalaa on ollut runsaasti liikkeellä.

Helpompaa ja hausempaa kalastusta Uudet Piranha-kaikuluotaimet

Uudet Humminbird Piranha -kaikuluotaimet varmistavat vedenalaiset näkymät kaikissa tilanteissa. Vesitiiviit, kompaktit yksikeilaiset kaiut ovat erittäin helppokäyttöisiä: kaikki toiminnot löytyvät kätevästi yhden näppäimen takaa. Tämän hauskemaksi ei kalastaminen voi tulla!

Piranha 2X - kannettava uutuus matkakäyttöön

- Monipuolinen paristokäyttöinen (8 AA-paristoa) kannettava kaikuluotain
- Kulkee mukana minne vain: soutuveneeseen, kanoottiin, kumiveneeseen tai vaikka pilkkireiälle
- Vankkarakenteinen kantoteline toimii kaiun jalustana
- Kantotelineessä anturijohdon säilytystä
- MicroDynamic-anturi takaa tarkat näkymät kaloista ja pohjan rakenteesta
- Syvyysnäyttö 185 metriin
- Kookas STN Liquid -näyttö
- Humminbird-hinta 295 €

Piranha IX - pienveneisiin kehitetty uutuus

- Tehokas yksikeila-anturi
- Syvyysnäyttö 80 metriin saakka
- Erittäin kompakti koko
- Laadukas STN Liquid -näyttö
- Humminbird-hinta 209 €

HUMMINBIRD

Piranha - Petokalojen pakotiet käyvät vähiin...

NORmark

RISTO JUSSILA

Siikaa virvelillä

■ Siikaparvien löytämien heittovälinein rantoja ja karikoita kammata on selkävesillä sen verran työläs savotta, ettei todennäköisyys perkuuhommiin ole kovin suuri. Siiat ovat levällään ja siksi soutu-uistelua on varmempi ja leppoisa konsti kultasuonen löytämiseen.

Järvivesillä heittokalastajan riesana on siikaparvien säikkyminen, kun paino tai heittopallo iskeytyy veteen. Pintasiiat vilahtavat luultavasti pakosalle, kun lähellä läsähtää.

Virtaavassa vedessä tilanne on parempi. Siiat ovat suppeammilla ja helpommin arvattavilla alueilla, joihin yltyä usein rannoilta. Koskia edeltävillä laajoilla kiihtyvän virran alueilla heittely ankkuroidusta veneestä voi olla soutu-uistelua kevyempi ja turvallisempi vaihtoehto.

Virtavesissä heittäjä tiputtaa heittopallon tai -painon sellaiseen virran kohtaan, jossa siikojia ei pitäisi olla. Virran voimaa tarvittaessa apuna käyttäen pikkuvaappu tai perho uitetaan vähän kauempaa siikojen eteen. Läsähdystä parven keskelle ei siksi toivon mukaan tapahdu.

Parvea etsiskellään koskea edeltävästä järven kaventumasta tai salmesta, kiihtyvän virtaaman alueelta ennen niskaa, niskalta ja kosken alkupäästä, suvannoista, peilipintaisista pote-roista koskessa, päävirran reunoilta, haarautuvista miedomista virroista, koskien alusvirroista ja vaimenevasta virrasta järveen. Siis kaikkialta, missä virtaa, mutta ei kovimmista kuo-huista.

Tuikinta on varma merkki kalojen läsnäolosta ja niitä tarkataan. Eikä siianpyytäjä pane pahakseen, vaikka muukin jalokala nappaa.

Sopiva ajankohta siikojen löytämiseen on tässäkin juhannuksen tietämissä alkava sesonki. Lukemattomissa suurissa ja pitkissä virroissa on lisäksi omia täysin virtavedessä eläviä siikakantoja, joita voi tavoitella jo kevään sumukorentoajasta lähtien.

Syksyinen kutu merkitsee monissa joissa siikaparvien ilmestymistä virtaan. Siellä, missä ei ole rauhoitusta, pyynti jatkuu usein alkutalveen asti. Rauhoitusvesissä parasta sesonkia on rauhoituksen päättymisen jälkeinen aika marraskuun puolivälistä.

Vuorokauden mittakaavassa syöntiaika kestää juhannuksen paikkeilla jopa kellon ympäri.

Virppa eli virveli kelpaa pikkuvaappujen ja perhojen heittelyyn, kun siimaan solmitaan avuksi heittopallo tai lyijypaino. Niskat, suvannot ja tasaisen virran alueet ovat heittokalastajan parasta pyyntikenttää.

Päivä on hyvää pyyntiaikaa, jos hyönteisiä kuoriutuu, kuten yleensä tapahtuu. Iltaa kohti syönti voi yltyä. Ellei yöllä kylmene, otti saattaa jatkua joltisena aamuun. Lämpimän yön jälkeen myös aamu voi antaa mukavasti saalista.

Myöhemmin kesällä siikaparvien syöntiajat ovat oikullisempia, mutta syksyä ja kutua kohti tilanne taas helpottuu. Mitä myöhempi syksy, sitä selvemmin hyvän syönnin vaihe keskittyy iltapäivään, hämärään ja yön

alkuhetkiin. Juuri alkavan hämärän ensi vaiheessa voi olla lyhyt rajun syönnin vaihe.

Painon voimalla

Heittopallo on parempi matalissa ja normaalisyyvyisissä virtavesissä tai kun siika syö pinnasta, lyijypaino syvissä virroissa. Kevyt 5–10 g pallo riittää pieneen jokeen, suurilla virroilla tarvitaan jopa 50-grammaista. Vaappuja heiteltäessä suippo heittopallo kulkee virrassa pyöreätä vähä-

sempää vanaa auraten.

Suurempaan heittopalloon tai lyijypainoon tarvitaan paksuhko 0,25–0,30 mm siima, mutta siiman kärki painoavusta vaappuun tai perhoon pitää olla riittävän ohutta (0,16–0,20 mm). Pikkuvaapun ja pallon sopiva väli on metri tai enintään vavan mitta.

Mikrovaapusta poistetaan vatsakoukku ja uistinrenkas siimasotkujen vähentämiseksi. Tämä on pieni, mutta tärkeä toimenpide. Siika tarttuu lähes aina takakoukkuun, joten alakoukulla ei ole edes uistelussa pahemmin merkitystä. Heittopallo valitaan niin kevyeksi kuin suinkin hyvän tuntuman säilyttämiseksi.

Siikavaappujen koukut ovat niin pieniä, että virtavesissä irtoamisten määrä kasvaa virran paineen voimistaessa kalan rimpuilua. Yksi konsti tähän on vaihtaa takakoukku suurem-

lä

Heittopallolla kammataan kuviteltuja siikapaikkoja myötä-, sivu- ja vastavirtaan viehettä uittaen. Heittopaikka valitaan niin, että vieheen saa uitettua ottihollille virran mukana. Vaapun sotkeutumista siimaan voi ehkäistä pysäyttämällä heitto vähän ennen kuin pallo iskeytyy veteen.

Kun jostain nappaa, pyynti keskitetään sinne. Mutta turha hoppuilla! Siikaparvea yritetään lypsää mahdollisimman pitkään pitämällä pieniä taukoja. Kalantulon hyytyessä otti voi puolen tunnin rauhoittumisen jälkeen palata.

Jos siika tuikkii, vaihdetaan perhoon. Siinä heittopallo solmitaan siiman päähän ulommaisiksi ja pienehköjä perhoja 10–15 cm tapseilla pallon eteen 1–3 kpl.

Pienet, rasvatut ja häkilöidyt perhot kelluvat vaikka virran mukana, mutta kaksiaaraisiin koukkuihin sidottuja viistätetään. Viistätettyyn perhoon tärpännyt kala tarttuu paremmin, koska si-

ma on koko ajan kireällä.

Jos siikaparvi ei syö pinnasta, kuten usein varsinkin päiväsaikaan tapahtuu, perho viritetään heittopallon taakse esim. metrin päähän pallosta. Tässä pyyntitavassa yksi perho riittää. Kohon ja perhon väliin siimaan painetaan eri kohtiin hauleja siiman nopean uppoamisen varmistamiseksi.

Perhon ja ensimmäisen painon väli saa olla noin 30 cm. Ideana on, että mahdollisimman kevyt heittopallo nakataan virtaan ja painot upottavat perhon nopeasti pohjan tuntumaan. Siimaa kiristellään sopivin välein ja usein juuri tämä tartuttaa siian. Heittokohon liikkeistä ei yleensä näe ottia.

Paras perhokoukku tähän kalastustapaan on kolmihaarainen. Se tarttuu neulanterävänä usein itsestään siian suupieliin, vaikka siika yrittäisi sylkäistä sen pois. Koukkujen kärkiä voi vielä taivuttaa vähän ulospäin kaartuviksi tarttumisen parantamiseksi.

Joskus siika on äärettömän

tarkka kolmihaaraisen koukkuun tehdyn perhon koosta. Se ei saa olla liian suuri. Ylivoimaisesti tunnetuin tämän pyyntitavan perhomalli on Eläkeläinen.

Puntin kanssa järvelle

Kalastustarvikeliikkeissä myytävät erilaiset lyijypainot ovat hyviä pikkuvaapun heittopainoja selkävesillä. Pitkistä heitoista on hyötyä, vaikka pyynti onnistuu parhaiten veneestä. Pituuden tavoittelu heittopallolla edellyttää niin suurta palloa, että sen lasähtely pelottaa siikojä tai heikentää ainakin syöntiä.

Puntiksi kelpaa mikä tahansa siimaan tukevasti kiinnittyvä paino. Jos käytetään reiällistä luotipäätä, stoppariksi siimaan solmitaan leikari. Leikarin jälkeinen siima ennen pikkuvaappua valitaan sopivan ohueksi.

Pienehkö lyijypaino napsahtaa veteen melko äänettömästi. Vaapun ja painon välisen siiman sotkeutumista voi tässäkin estää pysäyttämällä heitto ennen painon iskeytymistä veteen. Pikkuvaapusta on tarpeen ottaa vatsakoukku pois.

Lyijypaino pelaa myös suurilla virroilla, kun siiat ruokailevat pohjan tuntumassa. Perho tai putkiperho on silloin sopiva viehe. Näin uitettuna ne kelpaavat erinomaisesti kaikille jalokaloille.

Järvivesillä perho ja lyijypaino ei yleensä ole toimiva yhdistelmä. Paino upottaa perhon turhan syvään ja kelausnopeus pitää nostaa melkoiseksi, ettei perho tarttuisi pohjaan. Jos järvillä heitto kalastetaan perholla, se onnistuu parhaiten heittopallolla.

Ympäristöstään huolehtiva kalastaja ei käytä lyijypainoa lainkaan, vaan valitsee painoikseen ympäristöystävällisempiä materiaaleja kuten rautaa.

Pikkujoilla ja leveillä suurvirroilla tarvitaan aivan eri kokoisia heittopalloja.

maksi. Etukoukun poiston jälkeen isomman takakoukun paino ei vielä upota vaappua. Takakoukku valitaan virrassa niin suureksi kuin mahdollista, mutta siikojen suuhun sen on toki mahdollista.

▲ Syvissä virroissa ja järvillä lyijypaino on toimiva painovalinta pikkuvaapulle.

► Siikaperhoja heittopallokalastukseen.

